

Ἡ ἐνεστῶσα τῆς συγκοινωνίας εὐκολία, ἡ διὰ τοῦτύπου καὶ ἀτμοῦ ἄμετος καὶ ἐν ἀκαρεῖ, οὕτως εἰπεῖν, κοινοποιήσις τῶν ἀπωτάτων συμβάντων, καθιστᾷ ἤδη ἐπαισθητότερα τὰ δυσάρεστα ταῦτα γινόμενα, ἐνῶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἦσαν ἐγγωρίως μόνον ἢ μετὰ χρόνον πολὺν γνωστά.

Ἡ ἀσθένεια τῆς ἀμπέλου ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας πρὸ εἰκοσιν αἰώνων τοῦλάχιστον. Ἐὰν τὰ αἰτία καὶ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας δὲν μᾶς ἔγιναν παρ' αὐτῶν γνωστά, ἀπολεσθέντων πιθανότατον τῶν ἐπὶ τούτῳ συγγραμμάτων καὶ συνταγῶν, ἡ ὕπαρξις ὅμως τῆς Ἀμπελίτιδος νόσου καὶ τὸ πρὸς θεραπείαν τῆς μέσον, μᾶς γίνεται γνωστὸν ἀπὸ τὸν θαυμαστὸν Γεωγράφον Ἕλληνα, ἐξ οὗ ἐχειραγωγήθη καὶ ἠρύσθη τὸ προτεινόμενον θεραπευτικὸν μέσον.

Ἰδοὺ αὐτολεξεῖ τί γράφει ὁ Γεωγράφος: « Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ τῶν Ἀπολλωνιατῶν καλεῖται τι Νυμφαῖον πέτρα δ' ἐστὶ πῦρ ἀναδιδούσα ὑπ' αὐτῇ δὲ κρῆναι ῥέουσι χλιαροῦ καὶ ἀσφάλτου, τηκομένης, ὡς εἰκός, τῆς βόλου τῆς ἀσφαλτίτιδος· μέταλλον δ' αὐτῆς ἐπὶ πλησίον ἐπὶ λόρῳ· τὸ δὲ ἐκ τμηθὲν ἐκπληροῦται πάλιν τῷ χρόνῳ, τῆς ἐγγωνυμένης εἰς τὰ ὀρύγματα γῆς μεταβαλλούσης εἰς ἀσφαλτον, ὡς φησὶ Ποσειδώνιος. Λέγει δ' ἐκεῖνος καὶ τὴν ἀμπελίτιν γῆν ἀσφαλτώδη, τὴν ἐν Σελευκίᾳ τῇ Περίᾳ μεταλλευομένην, ἄκος τῆς φθειρώσεως ἀμπέλου. Ἀρισθεῖσα γὰρ μετ' ἐλαίου, φθείρειν τὸ θηρίον, (*) πρὶν ἐπὶ τοῦδε βλαστῆναι ἀπὸ τῆς ῥίζης ἀναβῆναι. Τοιαύτην δ' εὗρεθῆναι καὶ ἐν Ῥόδῳ, πρυτανεύοντος αὐτοῦ, πλείονος δ' ἐν λαίῳ δεῖσθαι. » Ὁρα Στράβωνος Γεωγραφίαν Βιβλ. Ζ'. Ἰλλυρίς §. 9. σελ. 39—40. Ἐκδ. Κοραῆ.

Ἐὰν, ὡς πέποιθα, τὸ προτεινόμενον θεραπευτικὸν κατὰ τῆς Ἀμπελίτιδος, ἐπιτύχῃ τοῦ πρὸς ἐξάλειψιν τῆς νόσου σκοποῦ, δὲ δὴν πολλὰ Κυβερνήσεις ἔθεντο ἀμοιβὰς εἰς τὸν εὐρέτην, ἡ τιμὴ ὀφείλεται εἰς τοὺς ἀρχαίους ἡμῶν προγόνους. Ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη θά ὀφείσῃ ἐκ νέου τὴν μνήμην τῆς ἀναμνησκομένης, ὅτι ἔλαβε τὴν πηγὴν πάσης γνώσεως, ἥτις ἔφερε τὸν λεγόμενον πολιτισμὸν τῆς, ἀπὸ τοῦς Ἕλληνας

δημοσιεύων τὸ μέσον θεραπείας τῆς Ἀμπελίτιδος νόσου, καὶ ἐκθέτων τὰς περὶ αὐτῆς παρατηρήσεις καὶ συμπεράσματά μου, κύριον προτίθεμαι σκοπὸν, τὸ κοινὸν ὄφελος. Δὲν ἔχω ἀπαίτησιν φυσιολογικῶν ἐξειδικασμένων γνώσεων, οὐδ' εἶμαι βοτανιστὴς οὐδ' ἀγρονόμος ἐξ ἐπαγγέλματος. Διατοῦτο, προλαμβάνω ζητῶν συγγνώμην, κυρίως, παρὰ τῶν ἰδίως ἀσχολουμένων ἐπιστημόνων, ὡς πρὸς τὴν τῶν ἐπιστημονικῶν ὄρων ἀκριβείαν.

(*) Ὁ Στράβων μεταχειρίζεται τὴν λέξιν θηρίον κατὰ τὴν κοινὴν ἔκφρασιν, μὴ διαπραγματευόμενος ἐπιστημονικῶς περὶ τῆς νόσου, ἀλλ' ἐμπαρόδι. Δὲν πρέπει, λοιπὸν, νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι διὰ τῆς λέξεως θηρίου νοεῖ τὸν κένθαρον ἢ τὸν κοινῶς λεγόμενον σάρακα, ἀλλὰ τὸ μικροσκοπικὸν ἔντομον τὸ ἐπάγον τὴν φθειρίαν τῆς Ἀμπελίτιδος. Πολὺ δὲ μᾶλλον διότι ὁ κένθαρος γηράσκει, οὕτως εἰπεῖν τὴν ῥίζαν, καὶ παράγει ὀλίγον ἢ ἄμπελος, ἀλλὰ εἰς ἐπιφέρει νόσον.

Τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ θεραπευτικοῦ μέσου τῆς Ἀμπελίτιδος ἔκαμα κατὰ τὸν Αὐγούστον τοῦ 1853, καὶ ἔκτοτε ἀνέφερα τὸν συγγραφέα ἐξ οὗ ἠρύσθη αὐτὴν εἰς τοὺς φίλους μου. Ἡ ἐξαιτίας τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπαγγέλματός μου δειλία πρὸς τὴν δημοσιότητα· οἱ πολιτικοὶ περισπασμοὶ οἱ ἐνασχολοῦντες ἀπάντων τὰ πνεύματα, καὶ ἰδίως ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες, εἰς τὸ Ἀνατολικὸν διαφιλονεικούμενον ἡδὴ ζήτημα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὸ πολὺ τῶν ζημιῶν τοῦ πολέμου ἐπέπεσε καὶ μένει ἐφ' ἡμῶν, ἔχομεν προπάντων, καὶ ἄμετον καὶ δίκαιον συμφέρον· ἐτι δὲ, ἡ ἐλπίς καύσεως τῆς νόσου, εἴτε συντόμου εὐρέσεως τῆς θεραπείας τῆς διὰ τινος ἄλλου καταλληλοτέρου μέσου· ἅπαντα ταῦτα, λέγω, ἐπενήργησαν εἰς τὴν ἀνάδολὴν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κατὰ τῆς διαρκούσης νόσου τῶν ἀμπέλων προτεινόμενου θεραπευτικοῦ.

Τὸ εἰρημένον θεραπευτικὸν μέσον αὐστήνω μὲ πεποιθήσιν, καὶ εὐχομαι νὰ βληθῇ προσεχῶς εἰς ἐκτέλεσιν διότι ἀκίνδυνον, εὐχερὲς, μικροδάπανον, καὶ ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω, λογικῶς ἀρμόδιον καὶ καταλλήλον.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου, τὸν Αὐγούστον 1854.

Ν. ΚΟΡΕΣΙΟΣ.

ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΙΣ

ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ,

διὰ τὸ ἔτος 1854—1855.

—ο—

Τῇ 3 Ὀκτωβρίου, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα II π. μ., ἐγένετο ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ἡ ἐγκαθίδρυσις τῶν νέων αὐτοῦ ἀρχῶν διὰ τὸ ἐπόμενον σχολαστικὸν ἔτος.

Ὁ πρῶτον πρύτανης Κ. Ν. Κωστής, ἐξέθεσε τὴν κατὰ τὸ ἔτος τῆς πρυτανείας αὐτοῦ κατάστασιν τοῦ ἀνωτάτου ἐκείνου ἐκπαιδευτικοῦ καταστήματος, διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ λόγου.

Ἐμφανίζόμενος σήμερον ἐνώπιον ὑμῶν ἵνα δώσω λόγον τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος πράξεων τῆς Πρυτανείας μου, καὶ ἐκθέσω τὰ κυριώτερα τοῦ Πανεπιστημίου γεγονότα, λυποῦμαι ὅτι δὲν ἔχω νὰ ἀναγγεῖλω ὑμῖν τοσαύτην αὐτοῦ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ κατὰ τε τὸ διδακτικὸν καὶ τὸ ὑλικὸν μέρος ἐπίδοσιν, ὅποιαν ἴσως περιμένετε εἰσισμένοι ἀπὸ τῶν παρελθόντων ἀκαδημαϊκῶν ἔτων, δηλουμένην ἀπὸ τῆς καθεδρᾶς ταύτης ὑπὸ τῶν προκατόχων μου. Εἰς

οὐδένα βέβαια θέλει φανῇ τοῦτο παράδοξον, ἀναλογιζόμενον τὰ σοβαρὰ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν συμβεβηκότα, ἅτινα ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπανεργήσωσιν ἐπιβλαβῶς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου τούτου διδαστηρίου τῆς Ἑλλάδος.

Καίτοι σκοπιμὸν νὰ γνωρίζῃ ὁ Πρύτανης αὐτοπροσώπως ἕκαστον τῶν ἀκαδημαϊκῶν πολιτῶν καὶ νὰ δίδῃ εἰς αὐτοὺς εἰσερχομένους εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὰς προσήκουσας παραινέσεις καὶ ὁδηγίας, ἐρρόντισα ἐξ ἀρχῆς τοῦ λήγοντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους νὰ παρενρίσκωμαι εἰς τὴν ἐγγραφὴν καὶ τὴν ἀνανέωσιν τῶν εἰσιτηρίων, βεβαιούμενος περὶ τῆς ἐγκαιροῦ καὶ πραγματικῆς ἐμφανίσεως τῶν φοιτητῶν. Λέγω δὲ πραγματικῆς διότι παρατηρήθη ὅτι εὐαρίθμοι τίνες τούτων, ἐνόμισαν ὅτι ἤρκει νὰ πέμψωσι τὰ εἰσιτήρια ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς αὐτῶν πρὸς ἀνανέωσιν. Ὅπως δὲ μὴ ἀπέρχωνται κατὰ τὸ δοκοῦν οἱ τοῦ Πανεπιστημίου φοιτηταὶ καὶ διακόπτωσι τὴν σειράν τῶν σπουδῶν αὐτῶν, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν τε καθηγητῶν καὶ αὐτῶν πολλάκις τῶν γονέων ἢ ἐπιτρόπων, ἐζήτησα παρὰ τῆς ἀστυνομικῆς Ἀθηνῶν ἵνα μὴ διδῇται εἰς τὸ ἐξῆς ἄδεια ἀναχωρήσεως εἰς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Πρυτανίας ἐπὶ δικαιολογημένη αἰτήσῃ ἐκ μέρους τῶν φοιτητῶν. Πρὸς τοῦτο δὲ καὶ βιβλίον διπλότυπον κατετέθη ἐν τῷ γραφεῖω τοῦ Πανεπιστημίου, ἵνα ἐγγράφωται εἰς αὐτὸ οἱ ἀναχωροῦντες καὶ οἱ ἐπανερχόμενοι μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀδείας αὐτῶν.

Ἐπὶ τῆς πρυτανείας τοῦ προκατόχου μου κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ γενομένην ἐκθεσὶν ἐφοίτων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον 590 μαθηταί, ἐπὶ δὲ τῆς ἐμῆς, ἀνανέωσαν μὲν τὰ εἰσιτήρια 447 τῶν λοιπῶν μὴ ἐμφανισθέντων, ἐνεγράφησαν δὲ νέοι 196, ἐξ ὧν εἰς μὲν τὴν θεολογικὴν σχολὴν 9, εἰς δὲ τὴν νομικὴν 76, εἰς τὴν ἰατρικὴν 74, εἰς τὴν φιλοσοφικὴν 21 καὶ εἰς τὸ φαρμακευτικὸν σχολεῖον 16· ὥστε πάντες οἱ τοῦ Πανεπιστημίου φοιτηταὶ παλαιοὶ τε καὶ νέοι συμποσύνται εἰς τοὺς 643. Ἐκ τούτων πάντων 20 μὲν ἐφοίτων εἰς τὴν θεολογικὴν, 190 εἰς τὴν νομικὴν, 317 εἰς τὴν ἰατρικὴν, 74 εἰς τὴν φιλοσοφικὴν καὶ 42 εἰς τὸ φαρμακευτικὸν σχολεῖον. Ἐκ δὲ τῶν 196 τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐγγραφέντων νέων φοιτητῶν, 120 ἔφεραν ἀπολυτήρια τῶν τοῦ κράτους Γυμνασίων καὶ ἐκ μὲν τῶν ἐν Ἀθήναις Β'. Γυμνασίων προσῆλθον 90, ἐκ δὲ τοῦ τῆς Ναυπλίας 32, ἐκ τοῦ τῆς Σύρου 8, ἐκ τοῦ τῶν Πατρῶν 4, ἐκ τοῦ τῆς Λαμίας 1 καὶ ἐκ τῆς Ριζαρείου σχολῆς 4· τεσσαράκοντα δὲ καὶ τέσσαρες ἐνεγράφησαν ἐγκρίσει τῆς ἐξεταστικῆς τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπιτροπῆς, 16 δὲ κατεγράφησαν εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ φαρμακευτικοῦ σχολείου, ἐγκρίσει τῶν συγκροτούτων αὐτὸ καθηγητῶν. Ἐκ τοῦ συνόλου δὲ τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος φοιτησάντων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἡριθμουμένων ὡς εἴρηται εἰς 643, οἱ μὲν 341 ὥρμωντο ἀπὸ τῆς ἐλευέρας Ἑλλάδος οἱ δὲ 302 ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ὡς ἀλάνθαστον δὲ τεκμήριον τῶν ἀπὸ ἔτους εἰς

ἔτος προσόδων τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου, ἀναφέρω καὶ τοὺς κατὰ τὸ λήξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος προσελθόντας ἐξ αὐτοῦ καρπούς, ἐκ τῶν διαφόρων σχολῶν. Οὗτοι δὲ κατὰ τὰ νομομισμένα ἐξετασθέντες ἠξιώθησαν ἀκαδημαϊκοῦ διπλώματος φοιτηταὶ 47· καὶ ἐκ μὲν τῆς ἰατρικῆς σχολῆς ἐξῆλθον οἱ ἐξῆς 20 διδάκτορες.

Νικόλαος Βαροῦχας καὶ Δευκαλίων Βερνάρδος Κρήτες.

Ἀντώνιος Βάστας καὶ Μόσχος Μαζαράκης Κύπριοι.

Εὐθύμιος Παππαπέτρου καὶ Παναγιώτης Παλλάδης Κυνουρεῖς.

Γεώργιος Θεοφιλάς καὶ Ζήσης Κώνστας Χαλκιδεῖς.

Ἡλίας Ἡλιάδης Ἀργεῖος.

Σπυρίδων Κρήτης Λεσβεύς.

Ἀναστάσιος Κολοβὸς ἐξ Ἡπείρου.

Ἀθανάσιος Σκανδαλίδης ἐκ Θεσσαλίας.

Δημήτριος Μερλόπουλος ἐκ Μεσσηνίας.

Φώτης Διγενῆς Κερκυραῖος.

Κωνσταντῖνος Εὐθῆς Σπαρτιάτης.

Ἀναστάσιος Ζίνης ἐξ Ἰωαννίνων.

Δημήτριος Κόνσολος Θηβαῖος.

Ἰωάννης Μάνετης ἐκ Τριπόλεως.

Ξενοφῶν Λογοθέτης Ἐλευσίνιος.

Χρήστος Κιρκιρόπουλος ἐκ Ναυπλίας.

Ἐκ δὲ τῆς Νομικῆς, 7 μὲν διδάκτορες τρεῖς δὲ τελειοδιδασκται, οἱ ἐξῆς:

Γεώργιος Φιλιππίδης καὶ Περικλῆς Πετράκης Ἀθηναῖοι.

Πέτρος Παπᾶ Πέτρου Κυνουρεῖς.

Νικόλαος Δελιγιάννης ἐκ Καρυταίνης.

Θεμιστοκλῆς Ἰατροῦ ἐκ Ναυπλίας.

Κωνσταντῖνος Μαυριόπουλος ἐκ Πατρῶν.

Τελειοδιδασκται.

Λάμπρος Βασιλάς ἐκ Πύργου.

Ἀλέξανδρος Μανσόλας ἐκ Θεσσαλίας.

Διονύσιος Ζούκας ἐκ Πατρῶν.

Ἑλληνοδιδασκάλοι δ' ἐξητάσθησαν παρὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ ὁρισμένης ἐπιτροπῆς καὶ ἔλαβον τὸ πτυχίον τοῦ Ἑλληνοδιδασκάλου πέντε·

Ἀθανάσιος Α. Βασιλείου ἐκ Κυνουρίας.

Λουκάς Χριστοδούλου ἐξ Ἀταλάντης.

Βασίλειος Ἀσπέρης Κυμαῖος.

Νικόλαος Ἀποστολίδης ἐκ Καρυστίας.

Ἐμμανουὴλ Ξεπτεράς ἐκ Λέσβου.

Φαρμακοποιοὶ δ' ἐξετασθέντες ἔλαβον τὸ τοῦ φαρμακοποιοῦ πτυχίον 11, οἱ ἐξῆς:

Δημήτριος Θεοφιλόπουλος καὶ Γρηγόριος Θαλασσινός ἐκ Βυτίνης.

Ἐμμανουὴλ Ν. Ξανθός. Ἐμμανουὴλ Ι. Ξανθός

καὶ Δημήτριος Σούρμπας Ὑδραῖοι.

Ἀριστείδης Βουσάκης Μεγαρεὺς.

Μιχαὴλ Παππαθανασόπουλος ἐκ Κυνουρίας.

Γεώργιος Καλλιστρόπουλος ἐξ Αἰγίου.

Ἀριστείδης Κοκκίνας Ἐθελός.

Δημήτριος Καραμάνος ἐκ Λεωνιδίου.

Παναγιώτης Τριανταφυλλίδης ἐκ Μαντινείας.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν τοῦ Πανεπιστημίου νέων καρπῶν.

Οἱ δ' ἐν αὐτῷ ὑπότροφοι πάντες ἀριθμοῦνται 22, ἐξ ὧν οἱ 8 εἰσὶ τῆς Κυβερνήσεως, 4 οἱ τῆς φιλογενεοῦς οἰκογενείας τῶν Ἰωνιδῶν, 6 ἄλλοι ἐκ τῶν διαφορῶν κληροδοτημάτων, 2 τοῦ ἀειμνήστου Μαυροκορδάτου καὶ δύο ἄλλοι τῆς ἐν Τήνῳ ἱερᾶς μονῆς τῆς Εὐαγγελιστρίας. Ἐκ τούτων, τῶν ὑποτρόφων, εἰς μὲν σπουδάζει τὴν θεολογίαν, ἕτερος τὰ φυσικομαθηματικά, 11 τὴν φιλολογίαν, 4 τὴν νομικὴν καὶ 5 τὴν ἰατρικὴν.

Περατωθείσης δὲ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τῆς Β' περιόδου τῶν ὑποτρόφων τῶν Ἰωνιδῶν, ἐξελέχθησαν διαγωνισθέντες νέοι ὑπότροφοι διὰ τὴν τρίτην τετραετὴν περίοδον οἱ ἐξῆς τέσσαρες φοιτηταί:

Λεωνίδας Ῥάνδας ἐξ Ἡπείρου διὰ τὴν σπουδὴν τῆς θεολογίας.

Πέτρος Πολυκράτης ἐκ Βυζαντίου διὰ τὰ φυσικομαθηματικά.

Ἐμμανουὴλ Καραϊωννόπουλος ἐκ Λέρου καὶ

Μελέτιος Μιλιχιάδης Κανταρὺς διὰ τὴν φιλολογίαν.

Ἐκ δὲ τῶν πρὸς βράβευσιν τῶν διδακτικῶν συγγραμμάτων ὁρισμένου κεφαλαίου παρὰ τῆς ῥηθείσης φιλομούσου οἰκογενείας, ἔλαβον ἐπὶ προτάσει τῆς Ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου καὶ ἐγκρίσει τῆς εἰρημένης οἰκογενείας ἀνὰ 500, δρ. οἱ καθηγηταί τῆς χειρουργικῆς, τῆς εἰδικῆς Παθολογίας καὶ τῆς Φαρμακολογίας, εἰς ἑκάστην τῶν τὰ παρ' αὐτῶν φιλοπονηθέντων συγγραμμάτων.

Καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐγένετο τὸ ὑπὸ τοῦ φιλογενεοῦς καὶ φιλομούσου κυρίου Ἀμβροσίου Σ. Ῥάλλη βραβεύμενον ποιητικὸν διαγώνισμα πρὸς τὸ ἐπέμνησαν 12 ποιήματα, ἡ δ' ἐπὶ τούτῳ ἐκλεχθεῖσα παρὰ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου ἐπιτροπὴ, συγκεκριμένη ἐξ ἐμοῦ ὡς Πρυτάνεως, καὶ ἐκ τῶν καθηγητῶν Κ. Κ. Φιλίππου Ἰωάννου, Κωνσταντίνου Παππαρηγοπούλου, Στεφάνου Κουμανούδη καὶ Ἀλεξάνδρου Ῥαγκαδῆ, ὅστις ἦν καὶ ὁ εἰσηγητής, ἐξετάσασα ἐπιμελῶς τὰ προσχθέντα ποιήματα, καὶ συσχεθεῖσα προσηκόντως ἀπένειμεν εἰς τὸν ποιητὴν τῆς τῶν ὥρων σχολῆς Κ. Ζαλακώσταν τὸν στέφανον ἀξίων ἐπαίνων, εἰς δὲ τὸν τοῦ ἀπ' Ἑλλάδος Κ. Θεόδωρον Ὀρφανίδην τὴν δάφνην σὺν τῷ χιλιοδράχμῳ γέρατι.

Μεταβαίνων ἤδη εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Πανεπιστημίου ἀναγγέλλω ὑμῖν ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας τῆς Πρυτανείας μου ἡμέρας ἐγένοντο αἱ ἐξῆς μεταβολαί: Οἱ ἀξιότιμοι ἑκτακτοὶ καθηγηταί Κ. Κ. Στέφ. Κουμανούδης καὶ Θεόδ. Ὀρφανίδης προσεδιβάσθησαν εἰς τακτικούς, καὶ ὁ ἐπίτιμος καθηγητής Κ. Ἰωάν. Παππαδάκης προσεδιβάσθη εἰς τακτικόν. Συγκλητικὴ δὲ καὶ αὖθις πάλιν εἰς τὴν χορείαν τῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς σχολῆς ὁ ἀξιότιμος Κύριος Π. Καλλιγᾶς, διορισθεὶς ἐπίτιμος καθηγητής

τῆς Ῥωμαϊκῆς νομοθεσίας. Διορίσθησαν προσέτι μετὰ τὴν νενομισμένην δοκιμασίαν ὑφηγηταί οἱ Κ. Κ. Βασίλειος Λάκων, τῆς πειραματικῆς φυσικῆς, καὶ ὁ Γεώργιος Παπαλιώτης τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας.

Αἱ πρὸ ἱκανοῦ χρόνου ἀναφεῖσαι, ὡς μὴ ὤφελε, δυσκολίαι, ἐξ ὧν αἱ τακτικαὶ τοῦ ἀστεροσκοπείου ἐργασίαι διεκωλύοντο ἐξωμαλύνθησαν ἤδη, ὁ δὲ ἀξιότιμος διευθυντής αὐτοῦ Κ. Βούρης ἀνέλαβε τὰ ἀστεροσκοπικὰ ἔργα, συνδυάζων αὐτὰ ἀνενοχλήτως πρὸς τὰ λοιπὰ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλικά ἑαυτοῦ καθήκοντα. Πρὸς δὲ τῷ καθηγητῇ τούτῳ προστετέθη καὶ βοηθὸς ὁ καθηγητής Κ. Ἰωάν. Παππαδάκης, ὁ δὲ ὑφηγητὴς Κύριος Βασίλειος Λάκων ἔλαβε τὴν ἐντολὴν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἵνα ἐργάζεται ἐν τῷ ἀστεροσκοπείῳ εἰς ἀστερονομικὰς παρατηρήσεις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ Κ. Βούρη. Οὕτω τὸ ἀστεροσκοπεῖον ἤδη ἐτέθη εἰς πλήρη ἐπιστημονικὴν ἐνέργειαν, ὅποιαν ἀπαιτεῖ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν προσδοκίων τῆς Β. Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἀξεπαίνου σκοποῦ τοῦ μεγαλοδωροῦ αὐτοῦ καθιδρυτοῦ Κ. Σίνα.

Μετὰ λύπης δὲ οὐ μικρᾶς ἀναφέρω τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου καθηγητοῦ ἀρχαίου καὶ πολλὰ ὑπὲρ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἔθνους μνηστῆσαντος. Ὁ σεβάσμιος Κ. Νεόφυτος Βάμβας ἐξητήσατο τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίας, ἕνεκα τῆς γεροντικῆς ἡλικίας καὶ ἀδυνατοῦ κράσεως. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἡμῶν ἐδέχθη τὴν παραίτησιν διατάξας νὰ ἀπονεμηθῇ αὐτῷ ἡ βασιλικὴ εὐαρέσκεια, καὶ νὰ ἐπιδαψιλευθῶσιν αὐτῷ προσεχῶς δειγμάτων τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς μεγάλας πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις ὑπὲρ τοῦ φωτισμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Τὰ ἀριθέατρα τῶν παραδόσεως περὶ ὧν εἶχεν ἀναφέρει ὁ προκαταχὸς μου, πρὸ πολλοῦ ἀπεπερατώθησαν, ὥστε οἱ φοιτηταί ἀκροῶνται ἤδη τῶν ἐπιστημονικῶν παραδόσεων μετὰ πλειοτέρας ἀνέσεως ἐν μείζονι ἀκροατηρίῳ, τὸ δὲ χημεῖον ὑπὲρ ἐκεῖτο πρότερον εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ Πανεπιστημίου μεταφέρεται ἤδη εἰς δωμάτιον ἰσόπεδον τῇ γῇ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας προσεκάλεσε τὸ Πρυτανεῖον νὰ ὑποβάλλῃ προϋπολογισμὸν τῆς ἀπαιτούμενης δαπάνης εἰς τὴν διασκευὴν τῶν ὑπολειπομένων εἰς ἐτι δωρικῶν κατὰ τὴν δευτέραν πτέρυγα, ἅτινα καταρτισθέντα θέλουσι περιλάβει τὰ διάφορα βιβλιοθεκά, ἡ δὲ Πρυτανεῖα ἐνετείλατο τῷ ἀρχιτέκτονι ἵνα ἐτοιμάσῃ τὸν ζητούμενον πρὸς τὸν ῥηθέντα σκοπὸν προϋπολογισμὸν, ὅστις ὑποβάλλεται ὅσον οὕτω εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας: πεπεσμένα δὲ ὅτι ὁ ἀγαθὸς καὶ μουσοτραφὴς ὑπουργός, ὁ νῦν διευθύνων τὰ τῆς Παιδείας Κ. Γ. Ψύλλας, θέλει ἐνεργήσῃ φιλοτιμότερον πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται εἰς παρισμὸν τῆς ἀναγκαίας εἰς ἀποπεράτωσιν τῆς οἰκοδομῆς καὶ διασκευῆς τοῦ Πανεπιστημίου δαπάνης.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὲρ τῶν ἀοιδίμων εὐεργετῶν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐορτὴν πᾶν τριῶν ἑξαρχῶν τελοῦμενον ἐτησίως μνημόσυνον ἐτελέσθη καὶ ποῦτα τὸ ἔτος μετ' ὅλης τῆς ἀξιοπρεπείας, ἱερουργούν-

τος ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγ. Εἰρήνης τοῦ σεβασμιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν Κ. Μισαήλ Ἀποστολίδου, ὅστις ἐξερώνησε καὶ λόγον λίαν ἐυδριῆθαι καὶ ἀρμόδιον εἰς τὴν ἐπίσημον ταύτην ἀκαδημαϊκὴν τελετὴν.

Ἡ ἐορτὴ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ ἀνωτάτου τούτου διδακτηρίου τελομένη κατὰ τὴν 20 Μαΐου ἡμέραν τῶν γενεθλίων καὶ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τοῦ Σ. ἡμῶν Ἀνακτοῦ, ἐπενηγυρίσθη καὶ κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος μετὰ τῆς προσκυούσης λαμπρότητος, ἐκφωνήσαντος κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου Κ. Πέτρου Παπαρήγορου, λόγον εὐφραδῆ ἐν ᾧ ἐξείηκε τὸν βίον τοῦ αὐτοκράτορος Βασιλείου τοῦ Μακεδόνα. Καθ' ὅλας δὲ τὰς ἀκαδημαϊκὰς τελετὰς διετηρήθη τάξις καὶ εὐκοσμία φιλοτιμηθέντων αὐτῶν τῶν ἀκαδημαϊκῶν πολιτῶν εἰς τὴν ἀκριβὴ τήρησιν αὐτῶν καὶ τὴν φιλόρρονα ὑποδοχὴν τῶν προσκεκλημένων.

Περὶ τῶν ἐπιδίκων τοῦ Πανεπιστημίου ὑποθέσεων λυποῦμαι ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ἀναγγείλω τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῶν ἀλλ' ὀφείλω νὰ ἐκφράσω ἐνταῦθα καὶ πανδημῶς ἐξ ὀνόματος τοῦ Πανεπιστημίου τὰς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ἀξιότιμους δικηγόρους Κ. Κ. Ἰωάννην Πέτρου ἐν Λαρίᾳ, Πausανίαν Χοῦδαν ἐν Πάτραις, Γ. Στεφάνου ἐν Ναυπλίᾳ καὶ Α. Κιάπε ἐνταῦθα, οἵτινες μετ' ἀκριβοῦς ζήλου καὶ ἱκανότητος ὑπερασπίζουσιν αὐτὰς ἐνώπιον τῶν ἀρμόδιων δικαστηρίων, ἐπιμελούμενοι αὐτῶν ὡς περὶ ἰδίων ὑποθέσεων. Ἀπονέμεται ἐπίσης χάριτας εἰς τὸν Κ. Ἀρ. Παλαιολόγον ὅτις μετὰ ζήλου καὶ ἱκανότητος ὑπερασπίζετο τὰς ὑποθέσεις τοῦ Πανεπιστημίου τούτου δὲ διορισθέντος εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν, κατεστήσαμεν ἀντ' αὐτοῦ δικηγόρον τὸν Ἀριστείδην Κιάπε. Ὁ ἐν Ναυπλίᾳ δικηγόρος Κ. Στεφάνου δὲ ἐγγράφου αὐτοῦ προσφέρει εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὰς ἐκ τῶν δικηγορικῶν κόπων ὀφειλομένας αὐτῷ παρὰ τοῦ Πανεπιστημίου χρηματικὰς ἀμοιβάς, διό καὶ ἐκφράζομεν αὐτῷ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας τοῦ Πανεπιστημίου.

Οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν τε σχολῶν καὶ τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὸ ἐπίον ἔτος 1855 συνταχθέντες καθυπεβλήθησαν ὑπὸ τῆς Πρυτανείας εἰς τὴν ἐπιβήρησιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Τὸ δὲ πρόγραμμα τῶν Πανεπιστημιακῶν μαθημάτων διὰ τὸ χειμερινὸν ἑξάμηνον, ἐγκαιρῶς ἐκδοθέν, προσκαλεῖ τὴν φιλομουσον νεολαίαν, εἰς τὸ ἀνοιγόμενον αὐτῇ νέον στάδιον τῶν διανοητικῶν ἀγώνων.

Καὶ τοῦτο τὸ ἔτος οὐδολως ἐδειχθῆ παντάπασι ἄγανον δωρημάτων πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον, μὲν τὴν δεινότητα τῶν περιστάσεων. Κατεστάχθησαν εἰς τοὺς εὐεργέτας τοῦ Πανεπιστημίου ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Νικόλαος Βασιλείου Μακρῆς ἐξ Ἰωαννίνων, τῆς πόλεως ἐξ ἧς ὤρμωτο οἱ πλεῖστοι καὶ γενναιοφρονέστεροι τῆς πατρίδος εὐεργεταὶ ὁ ἀνὴρ οὗτος, ἐμπόρος ἐν Πραιλάδῳ, καὶ αὐτόθι τελευτήσας τὴν 3 Ἰαννουαρίου 1854, κατέλιπεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διαθήκην κληροδότημα ἀναφερόμενον συνιστάμενον εἰς 8 μαγαζεῖα κείμενα παρὰ τὸν λιμένα τῆς Ῥηβείσης πόλεως, καὶ ἐμισθούμενα καθ' ἡ

γράφει ὁ ἐκτὶ Ἑλλ. ὑποπρόξενος Κ. Γ. Φρεαρίτης εἰς τακτικάς περιστάσεις τοῦ ἐμπορίου ἀπὸ 900-1000 εἰκοσαρίων κατ' ἔτος, ἥτοι δρ. 5000.

Τὸ εἰσόδημα τοῦτο θέλει λαμβάνει τὸ Πανεπιστήμιον ἅμα λήξωσιν αἱ προθεσμίαι, καθ' ἃς ὁ διαβέτης ὥρισε νὰ ἐκπληρωθῶσιν ἄλλοι τινὲς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ὅροι· ἐκάλεσε δὲ ἡ Πρυτανεὶα δεόντως πρὸς τὸ ἀξιόλογον τοῦτο κληροδότημα τὴν προσοχὴν τοῦ ὑποπρόξενου Κ. Φρεαρίτου, ὅστις καὶ οἰκονομῶν ἔλαβε πᾶσαν τὴν περὶ τούτου πρόνοιαν. Καὶ ἑτέρου εὐεργέτου τοῦ Πανεπιστημίου τ' ὄνομα μετ' εὐφημίας ἀναφέρω ἐνταῦθα· οὗτος εἶναι ὁ ἐκ Τριπόλεως Ἰωάν. Κατριμάκης, σπουδαῖος τὸ ἐπαγγέλημα, ὅστις ἐκκληροδότησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὴν περιουσίαν αὐτοῦ συνιστάμενην εἰς οἰκίαν καὶ διάφορα τῆς τέχνης πράγματα. Ἡ δὲ προσφορά αὕτη ἀναβαίνει εἰς 15000 περίπου δραχμῶν. Τὸ κληροδότημα τοῦτο ἐδέχθημεν μὲ τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀπογραφῆς κατ' ἀπόφασιν τῆς ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου· ἐδημοπρατήσαμεν δὲ κατὰ συνέσεις αὐτῆς, τὰ διάφορα πράγματα τοῦ μακαρίτου κληροδότου συνιστάμενα εἰς ρίσκου (μπαούλα) καὶ ἄλλα εἶδη ὑλικοῦ, καὶ εἰσπραξάμεν δραχ. 1978 καὶ 20 λεπ. ἐξ ὧν ἀραιρεθείσης τῆς γενομένης δαπάνης ἔμεινον δρ. 1792 καὶ 35 λ. Τὸ κληροδότημα δὲ τοῦτο φέρει καὶ βάρη τὰ ἐξῆς, δρ. 3300 ὀφειλομένας διὰ συμβολαίου εἰς τὸν Παναγιώτην Βουρλιώτην καὶ 2000 ὀφειλομένας ἐπίσης διὰ συμβολαίου εἰς τὴν σύζυγον αὐτοῦ Παρασκευοῦσαν Καπλάνη, ἐτι δὲ καὶ διαφόρους ἄλλας μικρὰς ποσότητας ὀφειλομένας εἰς διαφόρους, μένει δὲ ἤδη εἰς τὸν διάδοχόν μου ἡ φροντίς περὶ τῆς ἐκποιήσεως τῆς οἰκίας· ὥστε ἀποσβεσθέντων τῶν χρεῶν τὸ περίσσευμα νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν τράπεζαν.

Ὁ φιλογενὴς ἀνὴρ Κ. Μιχαὴλ Τσιτίζας, οὗτινος τὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδίως πρὸς τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα φιλάγαθα αὐτοῦ αἰσθήματα προσμαρτυρεῖ καὶ τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον, ἐδώρησάτο νεωστὶ εἰς αὐτὸ βουρίαν καλῶς τετηρημένην, ἥτις ἐναπετὴ εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας.

Ὁ δὲ ἀξιότιμος Ἀλέξανδρος Ἰωνίδης, οὗτινος ἡ οἰκογένεια κατέστη διὰ πολλῶν εὐεργετημάτων γνωστοτάτη ἐν Ἑλλάδι, προσέφερε ἀντίτυπον τοῦ ἀξιολόγου συγγράμματος τῆς *Εὐέλθου ἀνθολογίας* τοῦ Sibthorpe· ἐτι δὲ καὶ τὸ σύγγραμμα τοῦ Digby Wyatt περὶ τῶν τεχνῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος. Ἐκ τοῦ τελευταίου τούτου συγγράμματος ἔπεμψε δύο ἀντίτυπα, ἐν μὲν διὰ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Πανεπιστημίου ἕτερον δὲ διὰ τὴν τοῦ Πολυτεχνείου.

Ἐν δὲ τῇ ἐπισυναπτομένῃ καταγραφῇ καταλέγονται καὶ ὅσα βιβλία πρὸς διαφόρων ἀνδρῶν λογίαν καὶ φίλων τῆς προόδου τῆς Ἑλλάδος ἐδωρήθησαν τῇ τε δημοσίᾳ καὶ τῇ τοῦ Πανεπιστημίου βιβλιοθήκῃ. Ἀλλ' ἐνῷ ἡ Πρυτανεὶα τοῦ Πανεπιστημίου ἐκπληροῦσα καθήκον δικαιοσύνης ἀναφέρει μετ' εὐφημίας τὰ ὀνόματα τῶν ὁπωσδήποτε ὀφελούντων αὐτὸ φιλογενῶν καὶ φιλελλήνων ἀνδρῶν, δὲν δύναται νὰ

μή φέρη εἰς γνῶσιν τοῦ κοινού καὶ καταγγεῖλη με λύπην ἐνώπιον τοῦ μεγίστου τούτου δικαστηρίου τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων, καὶ τὰς μηχανορραφίας ἀνθρώπων τινῶν καταδολόντων πᾶσαν σπουδὴν ὅπως ματαιώσωσιν ἢ κολοιδώσωσι τὰς τοιαύτας κοινωφελεῖς πράξεις, καὶ ἐμβάλωσι τὸ Πανεπιστήμιον εἰς ἀτελευτήτους δικαστικὰς διανέξεις. Τοῦτο συνέβη εἰς τὸ κληροδοτήμα τοῦ μακαρίτου Ἰωάν. Μεϊδανοπούλου, οὗτινος οἱ κληρονόμοι κατεπόλεμησαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὴν διαθήκην ὅως οὗ τέλος κατέρησαν τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς καὶ ἀπεστέρησαν τὸ Πανεπιστήμιον τῆς μικρᾶς τοῦ διαθέτου πρὸς αὐτὸ δωρεᾶς. Αὐτὸ τοῦτο συμβαίνει ἤδη εἰς τὸ κληροδοτήμα τῆς Ἑλένης Κολακυθᾶ, ζητούντων τῶν κληρονόμων αὐτῆς διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, νὰ κηρύξωσιν ἀκυρὸν τὴν διαθήκην, καὶ προσέτι εἰς πολλὰ ἄλλα ἐπίδικα κληροδοτήματα.

Ἐκ δὲ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ μακαρίτου Θεοδώρου Ράκου συνιστάμενου εἰς φρ. 18000, περὶ οὗ ἀνέφερε πέρυσιν ὁ προκατόχος μου, εἰσεπράχθησαν φιλοτίμως ἐπιμελεῖα τοῦ ἀξιότιμου καὶ φιλογενοῦς Κ. Α. Ζ. Τζητζίγια ἱκλ. προξένου ἐν Μασσαλίᾳ φρ. 16, 156, 72[00 ἥτοι δραχ. 17,883, 6[00, καὶ κατετέθησαν εἰς τὴν τράπεζαν δαπανηθέντων τῶν λοιπῶν κατὰ τὴν σημείωσιν τοῦ Κ. Προξένου εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀποστολὴν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ μακαρίτου διαθέτου, καὶ εἰς διαβίβασιν τῶν ῥηθέντων χρημάτων.

Τῶν δ' ἀκαδημαϊκῶν ἀρχαιρετιῶν γενομένων κατὰ τοὺς νόμους, προετάθησαν ὡς ὑποψήφιοι διὰ τὴν Πρυτανείαν οἱ Κ. Κ. Κ. Κοντογόνης, Κ. Ἀσιώπιος καὶ Θ. Μανούσης ἐξ ὧν ὁ σεβαστὸς ἡμῶν Ἀναξ, ἐκύρωσεν ὡς πρύτανιν διὰ τὸ ἤδη ἀρξάμενον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος τὸν καθηγητὴν τῆς Θεολογίας Κ. Κ. Κοντογόνην. Μετὰ δὲ τὴν βασιλικὴν κύρωσιν τοῦ Πρυτάνεως προσεκάλεσα τὰς τοῦ Πανεπιστημίου σχολὰς ἵνα ἐκάστη αὐτῶν ἐκλέξῃ ἀνὰ δύο ὑποψηφίους διὰ τὰς κοσμητείας, καὶ ἡ μὲν νομικὴ σχολὴ ἐξελέξατο ὑποψηφίους τοὺς Κ. Κ. Γ. Ράλλην καὶ Ἰ. Σοῦτσον, ἡ δὲ φιλοσοφικὴ τοὺς Κ. Κ. Ε. Λάνδερερ καὶ Βενθύλον, καὶ ἡ ἰατρικὴ τοὺς Κ. Κ. Α. Πάλλην καὶ Γ. Μακκᾶν, ἡ δὲ θεολογικὴ σχολὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ προῖη εἰς ἐκλογὴν καθότι ἐκ τῶν τριῶν καθηγητῶν αὐτῆς, ὁ μὲν Κ. Θ. Φαρμακίδης ἀπεποιήθη τὴν κοσμητείαν ὁ δὲ Κ. Δαμιανὸς Λιβερόπουλος ὡς ἐκτακτὸς καθηγητῆς δὲν δύναται νομίμως νὰ ἐκλεχθῇ εἰς ἀρχὴν τινὰ τοῦ Πανεπιστημίου, ὅθεν μένει αὐτοδικαίως οὕτως εἰπεῖν κοσμητὴρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ὁ καὶ πρόην τοιαύτος καὶ νῦν Πρύτανης Κ. Κοντογόνης. Ἐκ δὲ τῶν ὑποψηφίων τῶν λοιπῶν σχολῶν, τῆς μὲν νομικῆς σχολῆς κοσμητὴρ ἐξελέχθη ὁ Κ. Ράλλης, τῆς δ' ἰατρικῆς ὁ Κ. Πάλλης, τῆς δὲ φιλοσοφικῆς ὁ Κ. Λάνδερερ. Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν κοσμητόρων ἐγένετο καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν συμπληρωτικῶν μελῶν τῆς ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου, καὶ ἐκ μὲν τῶν παλαιῶν ἐξελέχθησαν οἱ Κ. Κ. Φίλιππος Ἰωάννου καὶ Γ. Μακκᾶς, νέοι δὲ προστέθησαν οἱ Κ. Κ. Ἀσιώπιος καὶ Α. Βενιζέλος.

Παραδίδων δὲ σήμερον ἐπίσημως τὴν διοίκησιν τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὸν ἀξιότιμον διάδοχόν μου ὁμολογῶ χάριτας εἰς πάντα τὰ ἀξιότιμα μέλη τῆς Συγκλήτου δι' ἣν προθύμως μοι παρέστην ἐκάστοτε συνδρομὴν. Ὅφειλω δὲ πρὶν ἢ κατελθῶ τοῦ βήματος τούτου ν' ἀπονείμω καὶ εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Δοκόν, καὶ εἰς τὸν ὑπογραμματέα Κ. Γ. Δαμιανόν ἐπαίνους διὰ τὴν ἡλὸν καὶ τὴν προθυμίαν περὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Εὐχαρίστως λοιπὸν δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι αἱ δευαὶ περιπέτειαι αἱ ἀνασείουσαι ἀπὸ ἐνὸς καὶ ἐπέκεινα ἑτοὺς σύμπασαν τὴν Ἀνατολὴν δὲν ἀνεχαίτισαν καθ' ὅλοκληρίαν τὴν πρόσδον τοῦ Πανεπιστημίου ἡμῶν, ἀν καί, φυσικῶ τῷ λόγῳ, παρενέβαλον εἰς αὐτὴν κωλύματά τινα.

Μετὰ τὸν Κ. Κωστήν, ἐλάλησεν ὁ νέος πρύτανης Κ. Κ. Κοντογόνης λόγον παραινετικόν πρὸς τοὺς φοιτητάς, ἀπαντήσαντας διὰ ζωηροτάτων ἐπευφημιῶν εἰς τὰς ἀγαθὰς καὶ εὐφραδεῖς ἐκείνας συμβουλάς.

Κατὰ τὸν παρουσιασθέντα ὑπὸ τοῦ παύσαντος πρυτάνεως κατάλογον, ἐδωρήθησαν τῇ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ ἐντὸς τοῦ λήξαντος σχολαστικοῦ ἔτους 1212 τόμοι ὑπὸ μὲν διαφόρων Ἀκαδημιῶν ἑταιριῶν, καὶ ἄλλων κατοίκων τῆς Ῥωσίας, τῆς Πρωσίας, τῆς Δανίας, τῆς Σαξωνίας, τῆς Ἀνδόρρης, τῆς Φριβούργης, τῆς Μαρβούργης, τῆς Τυρίχης, τῆς Βαυαρίας, τῆς Αὐστρίας, τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τόμοι, 835
ὑπὸ δὲ διαφόρων ὁμογενῶν 377
ἠγοράσθησαν δὲ 122
καὶ ἐδωρήθησαν ἄλλως πῶς εἰς τὴν βιβλιοθήκην ἔτι τόμοι 155

1489.

Ἐπλουτίσθη δὲ καὶ τὸ νομισματικὸν ταμεῖον, διὰ συλλογῆς σπανίων ἀρχαίων νομισμάτων ἀπομιμηθέντων πανομοιότυπως διὰ τῆς γαλβανοπλαστικῆς.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

ΤΗΣ ΕΤΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Τῆς ἐν Κοπενάγῃ Β. ἐταιρείας

Τῶν Ἀρχαιολόγων τῆς Ἀρκτου.

—0—

Κατὰ τὸν λήξαντα Μαῖον μῆνα συνῆλθεν ἡ ἐντιμος ἐταιρεία εἰς γενικὴν συνέδριον ἐν τοῖς ἐν